

[Pia Kjærsgaard]

»Vil ministeren oplyse, om det er korrekt, at foreninger under DGI kan modtage støtte fra det offentlige til aktiviteter, der fuldstændig vil udkonkurrere de private danseskoler i landet?«

Begrundelse

Det er spørgerens opfattelse, at konkurrencen mellem danseskoler skal foregå på lige vilkår, og det er ikke tilfældet, hvis foreninger under DGI kan modtage offentlige tilskud, som private danseskoler ikke kan få.

Svar (11/6 93):

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Jeg kan oplyse, at i lov nr. 410 af 13. juni 1990 om støtte til folkeoplysning, som ophævede fritidsundervisningsloven, og som trådte i kraft den 1. januar 1991, har man fastholdt folkeoplysningens grundlæggende frihedsrettigheder: Det frie initiativ, den frie deltagelse, det frie emnevalg og det frie lærervalg.

Efter loven er kommunalbestyrelsen forpligtet til at yde tilskud til undervisning m.v. Tilskuddet ydes til aflønning m.v. af leder og lærer efter de centralt fastsatte lønbestemmelser. Virksomheden skal stå åben for alle. Der kan ikke ydes tilskud til virksomhed, der henhører under anden lovgivning, til formelt kompetencegivende undervisning og til kredse, hvis eventuelle overskud ved virksomheden tilfalder enkeltpersoner. Kredse skal endelig kunne gøre rede for deltager- eller medlemsindflydelse på virksomhedens ledelse.

Af § 3 i bekendtgørelsen om støtte til folkeoplysning fremgår, at tilskud efter folkeoplysningslovens kapitel 4 om tilskud til undervisning m.v. ikke ydes til den virksomhed, der er opført i bilaget til bekendtgørelsen. Af bilaget fremgår, at der ikke ydes tilskud til bl.a. dans, herunder jazzballet, men at der ydes tilskud til folkedans, hvilket svarer til den fra fritidsundervisningsloven kendte emnebegrænsning.

Efter de dagældende regler (Undervisningsministeriets retningslinier af 21. november 1973) »har undervisning i dans været udelukket fra tilskud i henhold til denne lov (fritidsundervisningsloven). Begrundelsen herfor er, at en godkendelse som fritidsundervisning af danseundervisning vil kunne skade hævdevundne erhvervsmæssige interesser.« Det er

endvidere anført: »Da det har vist sig, at det i nogle tilfælde kan være vanskeligt at skelne mellem dans i forskellige former og visse gymnastikformer, skal det nærmere præciseres, hvilket indhold der må lægges i de forskellige betegnelser.

1. Dans, der ikke kan modtage tilskud, har til formål at give undervisning i forskellige danse, der anvendes til selskabsbrug, og som indgår i discipliner, hvori der afholdes konkurrencer på nationalt eller internationalt plan.

2. Ballet, der heller ikke kan modtage tilskud, opfattes som en æstetisk disciplin, der har til formål at give et (kunstnerisk) udtryk gennem dansen. Dette gælder både klassisk ballet og jazzballet.

3. Folkedans må for at kunne godkendes have en kulturhistorisk, folkloristisk tradition som baggrund og kan ikke omfattes af danse, der henregnes under 1., selv om nogle af dem har et folkloristisk udspring.

4. Motionsgymnastik, herunder afspænding, rytmik og yoga, har til formål at holde kroppen i almindelig god form og derved fremme sundhedstilstand og velbefindende. En sådan undervisning vil kunne benytte sig af forskellige former for musik, uden at der af den grund er tale om dans.«

Det nye i forhold til tidligere er således alene, at kommunalbestyrelsen nu, jf. bekendtgørelsens § 3, efter indhentet udtalelse fra folkeoplysningsudvalget kan beslutte at fravige de i bilaget nævnte begrænsninger.

Efter folkeoplysningslovens § 15 påhviler der kommunen en pligt til at yde tilskud til aktiviteter for børn og unge under 25 år. Ved bestemmelsens indføjelser i folkeoplysningsloven fulgte man de kommunale støtteordninger, som hovedparten af kommuner i flere år frivilligt havde givet tilskud efter.

Til forskel fra undervisning m.v. er der ikke inden for aktivitetsområdet fastsat begrænsninger i emnekrædsen, hvorfor en forening vil kunne etablere dans som aktivitet.

Tilskuddet til aktivitet – dvs. til folkeoplysende virksomhed, der ikke forestås af en lærer – er ikke bundet til bestemte udgiftsformer. Tilskuddet kan anvendes frit, dvs. til materialer eller lignende og til vederlæggelse, der ikke er bundet til bestemte satser.

Det er folkeoplysningsudvalget i de enkelte kommuner, som definerer, hvad der i kommu-